

عنوان مقاله:

نظریه پردازی و اسلامی سازی نظریه های علوم انسانی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات معرفتی در دانشگاه اسلامی، دوره 19، شماره 65 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمدحسین جمشیدی - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس

علی شیرخانی - دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد قم

داود سبزی - دانشجوی دکتری اندیشه سیاسی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

هدف: بومی سازی نظریه ها برای کاربری آنها در شرایط خاص و فرهنگهای گوناگون ضرورت دارد. این موضوع به ویژه در جوامع دینی به دلیل اقتضائات مکتب، اهمیت دوچندان دارد. بر همین مبنا، اسلامی سازی نظریه ها در علوم انسانی را می توان هم عامل تکامل و پویایی جامعه اسلامی دانست و هم راه تحقق آنها. روش: در این پژوهش از روش تحلیلی توصیفی که در گروه پژوهشهای نظری است، استفاده شده است. یافته ها: اسلامی سازی نظریات و معارف، تنها نظریه پردازی جدید بر مبنای اسلام نیست، بلکه تعامل، هماهنگی و انطباق نظریه ها با اسلام و مقررات آن از یک سو و با شرایط جامعه از سوی دیگر، از ارکان مهم اسلامی سازی به ویژه در عرصه نظریه های علوم انسانی به طور کلی است که به نفعی کلی آنها نمی انجامد، بلکه به بازسازی و انطباق با مقتضیات اسلام و شرایط خودی منجر می شود. نتیجه گیری: در این پژوهش درمی یابیم که آنچه ما در باره جهان می آموزیم، فقط با اسلامی کردن نظریه ها و نظریه پردازی بومی است که هم می تواند واجد کارایی و مطلوبیت برای ایران ما باشد و هم با آموزه های فرهنگ ایرانی- اسلامی انطباق داشته باشد. بعلاوه نظریه پردازی دینی(اسلامی) در علوم انسانی در هر جامعه ای معطوف به مجموعه ای از مفاهیم در هم پیچیده و ساختارمند است که کلیت فرهنگ، سیاست و اجتماع را در بر می گیرد. در این راستا، موضع ما بر مبنای نگرش مبتنی بر اعتدال و فضیلت مندی و انطباق با سنتهای فرهنگی ایرانی- اسلامی، در راستای ساختن دانش مطلوب است.

کلمات کلیدی:

دانش، علوم انسانی، نظریه پردازی، اسلامی سازی، فرهنگ ایرانی- اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1378598>

